

„Motina niekada mūsų neapleis“

Tu nesi vienas. – Nei tu, nei aš negalime jaustis vieni. Tuo labiau, jei einame pas Jėzų per Mariją, kuri kaip Motina niekada mūsų neapleis. (Vaga, 249)

kovo 26 d.

Tokią akimirką kreipkis į palaimintąją dangaus Motiną, kad ji priimtų į glėbį ir iš savo Sūnaus išmelstų tau gailestingumo. Ir tuoj pat stenkis pasiryžti, nors tau dėl to skaudėtų, įveik trukdančią kliūtį,

kuri tau ir Dievui gerai žinoma.
Antgamtinio požiūrio trūkumas,
puikybė, geismingumas susivienys ir
tau murmės: „Bet juk tai tik menka,
nereikšminga smulkmena!“ Ilgiau
nesiderėdamas su pagunda, atsakyk:
„Pasiaukosiu ir įvykdysiu ir šį
dieviškąjį reikalavimą!“ Tu labai
teisingai pasielgsi: meilė ypač
įrodoma mažmožiais. Pačios
sunkiausios aukos, kurių iš mūsų
prašo Viešpats, dažniausiai būna
mažytės, bet tokios pat
nepaliamamos kaip kad širdies
plakimas.

Ar daug pažįsti motinų, atlikusių
nepaprastą žygdarbį? Mažai, labai
mažai. Tačiau didvyriškų, iš tikrųjų
didvyriškų motinų, kurios nekrenta į
akis kaip išskirtinės asmenybės,
kurios niekada netaps garsenybėmis,
– tu ir aš pažįstame daug. Jos gyvena
kiekvieną akimirką atsižadėdamos
savęs, džiaugsmingai aukodamos
savo norus ir pomėgius, savo laiką,

saviraiškos ir sėkmės galimybes, kad
jų vaikų dienos būtų laimingos.
(Dievo bičiuliai, 134)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/motina-niekada-musu-
neapleis/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/motina-niekada-musuneapleis/) (2026-03-18)